

Szeretet

2021

MÁJUS

5. szám

P Ü N K Ö S D

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Földről jövetel, mennybe menetel

TARTALOM

- Erő Lelke
- 50 éve házas a Tőtös házaspár
- Munkakongresszus volt Zilahon
- Id. Bordás István élete (krónika)
- Misszió Kárpátalján
- Meghalt Luis Palau
- Kerületi női konferencia a Hargita Táborban
- Az Úr az én menedékem (ifioldal)

„Míg az üldözők azt gondolták, hogy elesett, kiszolgáltatott emberekkel állnak majd szemben, a keresztyénekekkel találkozáva szolgáló emberekre találtak, akik erősek voltak, és akik üldözőiknek is szeretettel hirdették a megtérés evangéliumát.”

„Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől.” (Apoc 1:9)

Ha éppen fejünk fölött gyülekeznek a nagy zivatarfelhők (*cumulonimbus-ok*), a rájuk jellemző heves mennydörgés és villámlás kíséretében, akkor nem szoktunk azzal időzni, hogy megcsodáljuk azokat. A régiek, akiknek nem a telefon jelezte az időjárás hozzávetőleges állását, pontosan tudták, hogy ezek a felhők mikor zúdítanak le pillanatok alatt heves esőt, de akár tetemes jégdarabokat is. Lentről, közről nézve ezek a felhők valóban ijesztőek lehetnek. Égi perspektívából, kellő távolságból szemlélve azonban csodálatos látványt nyújtanak a legnagyobb viharfelhők is. Akárcsak Jézus mennybemenetele.

Mi, mai tanítványok talán túlságosan is hasonlítunk a mennybemenetel eseményét szemlélő tanítványokhoz abban, hogy hozzájuk hasonlóan általában letről, földi perspektívából tekintünk Jézus életének erre a fontos eseményére. Erről ábrakodik a reformáció egyházainak szóhasználat is: *mennybemenetel*, holott lehetne akár dicsőségbe érkezés (1Tim 3:16) vagy Atyához való hazatérés (Jn 14:12, 20:17) is az ünnep neve.

A tanítványok számára Jézus elmenetele minden bizonnyal meglepő volt, váratlan, és kezdetben talán érthetetlen is. Igaz, hogy Jézus többször is beszélt erről halála előtt és feltámadása után, de a tanítványok – újból és újból leragadva a földi Izráelnél – inkább azt latolgatták lelkesen, hogy mikor kezd vajon majd meg a halál fölött is győzedelmes Uruk Izráel országának helyreállítását. Elmenetelét

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Motiváló és tájékoztató konferenciát** tartott a **Keresztyén Árvamiszió Alapítvány** Zilahon. „Az alkalom keretében több mint 6 család szólalt meg, akiknek a közelmúltban sikerült gyermekeket örökbe fogadni a Szilágy megyei gyámhatóságon keresztül”, mondta el Budai Evódia, az Alapítvány közönségkapcsolati munkatársa. „Volt közöttük

A konferencia résztvevői

olyan, akinek ez az első gyermeke, olyan, aki egy vérszerinti gyerek után még fogadott egy testvérpárt és olyan házaspár is, aki már felnevelte a 7 gyermekét, és ez után, feltétel nélküli szeretettel nyitotta meg otthonát a nagy család egy árva gyermek befogadására is. A történetek könnyeket csaltak szemünkbe, de hisszük, hogy ez nemcsak pillanatig tartott. További családok iratkoztak fel az érdeklődők listájára, akiket a gyámhatósághoz segítünk a hivatalos papírok intézésével, ugyanakkor helyi támogató szülői csoportok létrehozásával ezeket a gyerekeket 18 éves korukig követi az Alapítvány. Lelki és fizikai segítséget is készek vagyunk nyújtani, amennyiben kórházi ellátásra szorulna a gyermek vagy iskoláztatásban kérnének segítséget. Hiszük, hogy az árvák Atyja az Isten és minket keresztyén közösségeket, családokat is használni akar abban, hogy a pártfogói szolgálatot végezzük ebben a nemes misszióban. Köszönjük a zilahiak szeretetteljes vendégfogadását, a város önkormányzatának a támogatást, az önkénteseknek a segítséget és mindenkinek a részvételét!” Az Alapítvány olyan szülőknek biztosít gyakorlati és erkölcsi segítséget, akik árva gyermekeket szeretnének nevelni, örökbe fogadni, ugyanakkor vallási hovatartozástól függetlenül szeretnék, hogy az örökbe fogadott gyermekek keresztyén nevelésben is részesüljenek. Részletesen informálódhatnak az Alapítvány munkájáról, elérhetőségeiről, támogatási lehetőségeiről az arvamiszio.hu weboldalon, valamint az arvamiszio.hu/adomany linken.

„Hanem vesztek erőt...” (ApCsel 1:8a)

Miután tisztázta az Úr Jézus a végidőkkel kapcsolatos dolgokat a tanítványok számára, utána tovább szól, és elmondja nekik, miképpen lesznek felkészítve, képesítve a szolgálatokra. Azt akarta az Úr, hogy a tanítványok a szolgálatra összpontosítsanak inkább, és ne a végidők eseményeire. Az Úr Jézus egy ígéretet ad a tanítványoknak, amiben a Szentlélek, a pünkösdi eljöveteléről beszél. A Szentlélek lesz az, mondja Ő, ami majd erőt ad a szolgálatra.

Vesztek erőt! Ennek az erőnek a forrása a Szentlélek. Ez azt jelenti, hogy nem kell valamilyen ideális körülményre, helyzetre várni, hogy szolgáljuk az Urat, hanem szolgálhatunk Neki nehéz időkben is. Épp olyan időkben is, mint most! Ez az erő legyőzi a körülményeket és a bennünk levő gyengeségeket is. Valljuk, hogy Isten szolgálatában állni nem egy könnyű feladat, az akadályok nagyok és számosak, de a Szentlélek erejével ezeket mind legyőzhetjük. Ha Isten hív el téged a szolgálatra, kedves lélek, akkor ne a körülményekre, a nehézségekre vagy önmagadra nézz. Ha Ő hívott el, Ő adni is fog neked erőt szolgálni!

Nem ruház fel a világ által megbecsült tudomány, de felruház minket annál sokkal, jobbal, elvezet minket Isten igazságaira, felövez minket arra, hogy megértsük Isten ígétjét. Nagy áldás, boldog az az ember, aki mindezeknek birtokában van! Ha csak az ajándékokra nézünk, amiket ő adott nekünk: *szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény!* Segít az imádkozásban, esedezik érettünk! Ő az, aki határozóssá teheti az igehirdetést, amiért nekünk állandóan imádkoznunk kell, hogy minden szolgálat legyen átitatva általa! A Szentlélek nélkül minden hiábavaló. És erre az erőre a tanítványoknak várni kellett, el kellett fogadják! Addig nem mentek sehova, nem szóltak semmit, míg fel nem ruházta őket Isten ezzel az erővel! Ó, bárcsak mi is így tennénk, ne sóznánk, ne tennénk semmit a Szentlélek ereje nélkül! Várjuk Szentlelkedet!

Pardi Félix elnök

Áldott, békés és Szentlélekkel teljes pünkösdi ünneplést kívánunk minden kedves olvasónak!

(folytatás a címdalról)

értetlenül szemlélték, feszülten néztek az égre, hisz elment Ő, Aki közel hozta a szent Istent az emberhez...

Ugyanakkor megérkezett Ő, Aki közel hozta a bűnös embert Istenhez. Fenti, mennyei perspektívából nézve így is értelmezhető Jézus mennybemenetele: hazaérkezett a Fiú, Aki önként vállalta, hogy megüresíti önmagát, hogy megtölthesse isteni élettel a kiüresedett emberi létet. Míg a földön a csodálkozó tanítványok csendesén nézték Jézust, a menny minden biztonnal üdvívalgással fogadta.

A nagypénteki rettenet után felemelő lehetett a tanítványok számára, hogy visszatért hozzájuk a feltámadott Mester, ismét üzent nekik, időzött velük, rendelkezett a teendőkről. Amikor ismét el kellett engedniük, eszükbe jutottak szavai, tettei, valamint azok a tanítványtársaik, akik Vele és velük együtt jártak (Apcsel 1:21-22). Azok, akik éveken át mesterük jelenlétében voltak, ekkor biztos, hogy megint hiányérzetet tapasztaltak, hisz elment tőlük Jézus... És ezáltal olyan módon jött közel hozzájuk, ahogyan azt korábban nem tapasztalhatták. Hisz megígérte, hogy „veletek leszek minden napon a világ végezetéig”, sőt bensőséges közösségről tett ígéretet az Őt szeretőknek mondván, hogy „(én és az Atya) elmegyünk hozzá, és nála maradunk”. Arról is biztosította őket, hogy „jobb” nekik, ha Ő elmegy. A jeruzsálemi üldöztetések kezdetével egyre inkább azt tapasztalták a tanítványok, hogy Jézus nem távozott el tőlük, hanem minden elképzelésük fölötti módon közel jött mindnyájukhoz, velük munkálkodik (Mk 16:20) mindenhol, mindenkor.

Emberi szemszögből nézve az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv eseményeit és a mindenkori egyház történetét, úgy tűnik, hogy Jézus mennybemenetelével kiszolgáltatottá lettek követői. Üldöztetésekben, kihallgatásokon kellett egy feltámadott, élő Úrról számot adniuk. Ezt bolondságnak, hiteltelennek vélték a hitetlen hatalmaskodók. Ezért sokszor életükkel fizettek hitükért, szavaikért a keresztyének. Ha Ő, aki a parázna asszony vádlóit elnémította pusztán jelenléte által, minden biztonnal gátat vethetett volna az emberi gonoszságnak, ha odaáll, közbelép, megszólal kiszolgáltatott követői mellett... És megtette, mindig megtette. Hisz megígérte, hogy „amikor elhurcolnak és átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit mondjatok, hanem azt mondjátok, ami megadatik nektek abban az órában, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek.” (Mk 13:11). Ha kezdetben azt is gondolhatta valamilyik tanítvány, hogy Vezető nélkül, erőtlenség kell megállnia a megpróbáltatásokban, azt tapasztalhatták mindnyájban, hogy a nehézségekben megerősítette, formálta őket, velük volt az Úr. Míg az üldözők azt gondolták, hogy elesett, kiszolgáltatott emberekkel állnak majd szemben, a

keresztyénekkel találkozva szolgáló emberekre találtak, akik erősek voltak, és akik üldözőiknek is szeretettel hirdették a megtérés evangéliumát.

A mennybemenetel eseményére később úgy emlékeztek a tanítványok és a korai egyház, hogy égi, mennyei szögből is szemlélték azt. Ünnepe lett az, ami korábban értetlen, ijesztő volt.

Mi, mai tanítványok, bárcsak jobban hasonlítanánk az első tanítványokra. A földi nézőponttól nem tudunk elszakadni. Újabb és újabb viharfelhők gyűlnek felettünk is. De lehet hinnünk és vallanunk, hogy van égi, mennyei perspektíva is, „mivel nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz”.

Mezei Ödön

Székelyudvarhely

Túrmezei Erzsébet

Várjuk Szentlelkeket!

Vízhiány... fertőzött vizek.
Jó az évezredes csodára emlékezni,
– amikor megitatni a szomjasakat
kősziklából forrás fakadt – ...
s mai csodákra várni.
Élő Jézus! Legyen, ahogy ígérted!
Ejtsenek ámulatra minden népet
a vizek új csodái!

Ha aki szomjúhozik, Hozzád siet,
Te ma is adsz neki élő vizet.
S ha hisz Tebenned,
lelkébe árasztod Lelked,
és belsejéből
élő víznek folyamai ömlenek.
A sivatagban források fakadnak,
s amerre az élő víz buzog, árad,
oázis támad
mindenütt, szerte a Földön.

Add Lelkedet, hogy áradjon, ömöljön,
élessze fel az elepedteket,
halálra váltakat.
Áradjon az irgalom, szeretet
amerre szerte a világon
ezer meg ezer új forrás fakad!

Várjuk a vizek új csodáit.
Várjuk Szentlelkeket!

Bemerítés Kolozsváron. Isten kegyelméből 2021. március 7-én, a járvány dacára megmozdult a víz a kolozsvári magyar baptista gyülekezetben. Öt személy merítkezett be az istentiszteleten, egy beteg testvért pedig otthon kereszteltünk meg. Az ünnepi alkalmon Gábor Ruppi korondi lelkipásztor testvér hirdette Isten Igéjét a Mt 3:13-17 alapján. Az üzenet rövi-

den: Jézust követve legyen mindig fehér a lelkünk öltönye, hogy Isten bennünk is gyönyörködhesen. Engedjünk mindig a Jézus szavának és Isten drága Lelke elvezérel minden igazságra, elpecsétel, megerősít és gyümölcsöt terem bennünk, ugyanakkor lelki ajándékokat osztogat, amelyekkel szolgálatjuk a körülöttünk lévők javát és megdicsőülhet az Atya bennünk és általunk. Isten megőrzi szövetségét, legyünk mi is hűséges kereszthordozók, hogy elnyerjük a mennyei koronát. Hála az Úrnak a megindító bizonyágtételekért, buzgó imákért és azokért is, akik ez alkalommal döntöttek az Úr mellett! „Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségül az Ő nevét, hirdessétek a népek közt az Ő cselekedetei!... Kihozá az Ő népét örömré és az Ő választottait vigasságra.” (Zsolt 105:1, 43.) **(Kis-Juhász Vilmos lp.)**

Covid-hír: kialakulhatott a nyájimmunitás Izraelben. Egy április 13-ai híradás szerint lehetséges, hogy Izraelben már kialakulhatott valamiféle nyájimmunitás, így a kormány biztonságosan lazíthat tovább – nyilatkozta az izraeli 12-es tévécsatornának Eran Szegal, a Weizmann Tudományos Intézet informatikus-biológus professzora. Csaknem 5 millió izraelit már kétszer beoltottak, a pészachi és húsvéti családi és közösségi összejövetel sem okozták az új fertőzések számának emelkedését. Az egészségügyi minisztérium honlapja szerint jelenleg csak egy súlyosan fertőzött „piros” település van és csak húsz kissé fertőzött „sárga” települést tartanak nyilván. A gazdaságot, a kereskedelmet már teljes egészében megnyitották és kültéren már nem kötelező a maszkviselés.

A Tőtös lelkész házaspár 50 éves házassági évfordulója (1971–2021)

Úgy bontogattuk a rengeteg áldást kedves feleséggel az elmúlt ötven éven át, mint a gyermekek a karácsonyi naptárt. Gyönyörű, fehér hólepel borította be utunkat hazafelé az ünnepi menyegzői istentiszteletről 1971. március 10-én Nagyaluban. Azóta házasságunkat Isten négy gyermekkel áldotta meg: Erzsébettel, Jánossal, Istvánnal és Hortenziával. Áldás volt követni növekedésüket és a családi fészekből való kirepülésüket: menyek és vőők érkezését, majd unokáink növekedését. Imameghallgatás volt látni, hogyan szabadítja meg őket az Úr nehézségeiből és részesíti őket elhívó kegyelmében. Külön áldás volt az Úr gondviselése a szükséghelyzetekben és gyógyító

kegyelmének megtapasztalása a betegségek idején. Az ötven esztendő házasságunkban, ami egyben lelkipásztori szolgálat is volt, olyan mint a felhő és tűzoszlop által vezérelt út Izrael életében: 1974–78 között teológiai évek,

majd 1978. november 12-én a lelkipásztorra avatás Szilágynagyaluban és körzetében: Szilágysomlyón, Bagoson, Borzáson és Alsóvalkón. A második megálló Arad II., és Feketegyarmat, Vadász, Kiszerind, valamint az angalkúti plántálás. A harmadik megálló Szalárd és körzete: az idősek otthona, Jákóhodos, Szentjobb, Újfégyvernek, roma gyülekezet plántálás és hegyközszenmiklósi roma gyülekezet plántálás. A negyedik megálló Erdőszentgyörgy és a körzet: Héderfája és a misszióállomások: Havadtó, Gyulakuta és Kelelmentelke. Missziós próbálkozások: Bonyha, Balavására, Rava és Bözöd. Az ötödik megálló a nyugdíjba vonulás után Vecsés. Az itteni baptista gyülekezetnek lettünk tagjai, amelynek plántálására gyermekeinket, ifj. Tőtös Jánost és feleségét, Máriát használta az Úr. Szolgálhattunk a kondorosi és az orosházi baptista gyülekezetekben, a Baptista Rádióánál, a Kőbányai Szolgáltató Centrumban a hajléktalanok között, valamint a Vecsési Gondozási Központban az idősek között, „várva ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak megjelenését.” (Tit 2:13) **(Tőtös János és Erzsébet)**

Megtartotta a Szövetség XXX. munkakongresszusát, Zilahon

A koronavírus-járvány egyik legáldatlanabb hatása a kapcsolatutatók szerint is éppen a szociális kapcsolatok, a találkozások hiánya, s ma már azt is vizsgálják, hogy ez hosszútávon hogyan alakíthatja át majd az emberek közti viszonyokat, vagy éppen az egyéni ember pszichológiáját. A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének 2021. évi munkakongresszusára is rányomták bélyegüket a korlátozások, s bár tudat alatt ott lappangott az alkalomra érkezőkben az elhidegülés és a félelem nyomása, mégis örömteli testvéri találkozóra került sor 2021. március 27-én a zilahi baptista imaházban. Istenünk kegyelme mutatkozott meg abban is, hogy a kellemes tavaszi idő lehetővé tette a kültéri falatozást és közösséggyakorlást, ami a vírus terjedése szempontjából fontos szempont és követelmény volt: a zilahi férfitestvérek teával és süteménnyel fogadták az érkezőket az imaház udvarán. Székelyföldi, szatmári, aradi, szilágysági és kolozsvári testvérek beszélgettek a viszontlátás mosolyával az arcukon.

10 órakor a nagyteremben gyülekeztek a kongresszus küldöttjei, ahol Molnár Ottó erkedi és Vass Gergely zilahi lelkipásztorok buzdítottak imára. Utóbbi a JerSir 3. fejezete alapján fejtette ki gondolatait a *bánkódás és a reménység* közti vívódásról, amelyből a Biblia szerint utóbbi kerül ki győztesen. „Isten kezében van sorsunk, ügyünk. Ő helyre akar állítani. Dicsérjük őt szeretetéért, kegyelméért, mert nem fogyott el irgalmassága irántunk, hanem ma reggel is megújult az ő nagy hűsége. Szeretete túlhaladja minden bűnünket. Kimeríthetetlen. Az Úr jó azokhoz, akik benne remélnek.” „Keressük reménykedve az Urat és szabadítását, hogy bo-

csássa meg elvilágiasodásunkat, hitetlenségünket, hűtlenségünket. Hogy irgalmazzon bolygónk lakosságának, szabadítsa meg bálványimádásainktól, kö-zömbösségünkötől, tévelygéseinktől és a világijárvány-tól is. Hogy adjon újabb lelki munkásokat.”

Pardi Félix elnök, a kongresszus házigazdája és konferansziéja hivatalos köszöntésében külön üdvö-zölte azokat, akik vendégekként vannak jelen, de a gyülekezetek küldöttjeit is. „Jó látni a testvéreket, még így is, hogy a maszk félig eltakarja az arcukat. Ez a mi első maszkos kongresszusunk, de reményeink szerint az utolsó is, mivel reménykedünk Isten szaba-dításában.” „Többféle ajtót is kinyitott előttünk a kommunikációban ez a járvány. Azt mondják, – és ezt a Google-kereső adatai is alátámasztják –, hogy az emberek érdekeltbbek lettek az utóbbi egy évben a lelki, mennyei dolgok iránt. A 91. Zsoltárra való ráke-resés például 170%-al emelkedett. «Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől», mondja ez a zsoltár. Ezt Isten képes megadni nekünk az Ő ígérete szerint. Az Úr ezáltal a járvány által is kö-zel akar vonni minket magához, formálni akar» – idézte a zsoltárt Félix testvér.

A 214 jelenlétre jogosult küldöttből 148-an vettek részt a kongresszus munkájában, amit Borzási Pál fő-titkár és Pardi Félix elnök is örömmel, sikerként érté-kelt. A kongresszusi füzetben felsorolt napirendi pon-ton kívül (beszámolók meghallgatása, a belső sza-bályzat pontjainak tervezett módosítása, a szilágysági oktatási központ körüli döntések és Paul Gericke ige-hirdetése) egy kötelező munkavédelmi előadásra is sor került. Elnöki beszámolójában Pardi Félix a Szövetség elnökségében szolgáló lelkipásztorok támogatására kérte a helyi gyülekezeteket, körzeteket. „Vannak olyan területek közösségünk életében, amiért hálát ad-hatunk, örülnünk kell, de olyan dolgok is, amiben ko-molyan keresnünk kell az Úr akaratát. Csak egyet emelnék ki”, mondta testvérünk, „és ez a járvánnyal kapcsolatos, mert érezzük, hogy megrostál minket és *megcsappan a gyülekezetek látogatottsága*. Bátorítsuk otthon a testvéreket, hogy látogassák a gyülekezetet, még akkor is, ha van bennünk félelem a fertőzéstől. Jöjünk el a gyülekezetbe, és gyakoroljuk a testvérei közösséget, mert ezt semmilyen internetes közvetítés nem tudja pótolni.” A Szövetség főtitkára, Borzási Pál testvér a különböző testvér- és partnerszervezetekkel való kapcsolattartásról szólt a mai, speciális körülmé-nyeket figyelembe véve. Míg az országban személyesen is részt tudott venni az Evangéliumi Aliansz ülésein, a Magyarországi Baptista Egyházzal, az Európai >>>

>>> Baptista Föderációval vagy a Magyar Baptisták Világszövetségnek tagjaival a pandémia ideje alatt nem sikerült élőben találkozniuk. A jegyzőkönyvek megírásában Rajna Ottó, főtítkárhelyettes segítségét értékelte, míg az adminisztráció területén a Szövetség irodájában dolgozó testvérek, Szász Imre és Bernáth Bálint hűséges munkáját emelte ki. Kitért a gyülekezetek nyilvántartására, ahol változásokra került sor, adott gyülekezetek, sajnos, megszűntek (s az ottani tagok immár a nagyobb gyülekezetekben járnak be), de újak is jöttek létre. Ilyen például a temesvári gyülekezet öt-
vösi missziója. Ami a Szövetséghez tartozó beme-
rített, úrvacsorázó tagok létszámát illeti, ötéves bontásban lassulni látszik a csökkenés mértéke, tavaly 8193 tagot számlált a Szövetség az előző évi 8321-hez képest. A hozzátartozók száma ugyanakkor növekedett. Rajna Ottó, gazdasági ügyekért felelős főtítkárhelyettes beszámolójában arra kérte a gyülekezeteket, hogy legyenek figyelmesek a lelkipásztorok fizetésével kapcsolatban akkor, amikor fizetésemelésre tesz javaslatot a vezetőség. Köszönettel fordult azok felé a gyülekezetek felé, akik saját lelkipásztoruk mellett más lelkipásztorokat is támogatnak anyagilag. Értékelte a Hargita Tábor és a Súlyomkővári Tábor erőfeszítéseit a táboroztatásban, illetve az építkezésekben, valamint a Filadelfia Otthon munkáját a jelenlegi nehéz körülmények között.

A kongresszus feladata a szövetséghez tartozó gyülekezetek mindennapi életét koordináló Belső Szabályzat módosítása, pontosítása is időnként, az elnökség és a lelkipásztorok javaslatára. Fazakas György oktatásért felelős alelnök gyűjtötte az erre vonatkozó módosítási javaslatokat. „Tudjuk, hogy ez nem Szentírás, ezért kell és lehet időnként módosítani,” mondta el Félix testvér. Szám szerint a belső szabályzat huszonkét cikkelyében történt módosítás. (A módosított dokumentumot a Szövetség szeretné később nyomtatott formában is az olvasók elé tárni.) Bár több építő jellegű hozzászólás is elhangzott, a kongresszus minden módosítási javaslatot elfogadott.

Egy másik fontos napirendi pontját a tanácskozásnak a Szilágysági Missziókerület által építésre tervezett kerületi oktatási központ körüli kérdések jelentették. A Szilágysági Missziókerület 2020-tól önálló jogi személy, ilyen módon saját nevében építhet és üzemeltethet intézményeket. A korábbi kongresszusokon már döntés született arról, hogy az annakidején Kolozsvárra tervezett, de menetközben megghiúsult teológiai építkezési szándék után eladásra került egy értékes telek Kolozsváron, s ennek ellenértékét a nagybányai kongressz-

szuson a szilágysági kerületnek adományozta a Szövetség küldöttgyűlése. Szilágysági testvéreink a tavalyi év folyamán konkrét lépéseket is tettek az oktatási központ létrehozására azzal, hogy megvásároltak egy erre alkalmas telket Szilágysallán. A mostani kongresszus úgy döntött, hogy a kerületnek odaszánt összeget teljesen a szilágysági testvérek rendelkezésére bocsátja.

Az alkalmat Paul Gericke, kanadai misszionárius, lelkipásztor, a súlyomkővári tábor munkatársának előadása zárta. Testvérünk a Zsidókhoz írt levél 11. és 12. fejezete alapján beszélt a hitről. „Kétféleképpen is említi a hitet ez a bibliai levél. Először, mint a reménylett dolgok bizonyosságát, másodsor, mint a nem látott dolgokról való meggyőződést. A Zsidókhoz írt levél igen gyakran beszél a látható és a láthatatlan dolgokról. Ír azokról a dolgokról, amelyek még nem voltak láthatók, a hithősök mégis valóságként fogadták el. Várták, előre néztek az ígéretekre: Ábrahám, Jákób, Mózes szülei. Mózes elhárította, hogy zsidóként él majd. Miért? Mert előre nézett és látta a láthatatlan. Tehát az egész Zsidók 11-ben jelen vannak azok az emberek, akik előre néznek valamire, amit nem látnak most, de ott van előttük a jövőben. A világtalan Fanny Crosby csodálatos énekekben írja le, hogy szemtől-szembe fogja látni Istent.” Az igehirdető felvázolta a különbséget a szubjektív reménység és az objektív valóságba vetett hit között, amelynek tárgya is van, és nem pusztán a hívő személyes viszonyulásán alapul. „Igencsak számít a hitünk tárgya. Ha egy vékony jégre lépsz, bármilyen nagy a hited, beszakad alattad. A Zsid 11-ben újból és újból megjelenik hitünk tárgya. Ki formálta a világot? Isten. Kinek vitt áldozatot Ábel? Istennek. Ki ragadta el Énókot? Isten. Ki értesítette Nóét az özönvívről? Isten. Ki hívta el Ábrahámot? Isten. Ki választja el a Vörös-tengert, és ki rombolja le Jerikó kőfalait? Isten. Talán mi is azonosulni tudunk ezeknek az embereknek a helyzeteivel mai szituációinkban. Mi a válaszuk? Kiben bízunk? Ha Isten a mi hitünk tárgya, akkor bízunk kitartóan benne. Nézhetünk az akadályokra, de akkor beléjük ütközünk. De nézhetünk Jézusra.” Igihirdetése végén Paul testvér idézte a mondatát, mely szerint Isten hősei gyenge emberek voltak, akik a nagy Istenre néztek. Jézus az elkezdője és bevégezője a bennünk levő hitnek.

Öt órai folyamatos tanácskozás és együttlét után jólesett néhány szelet pizza kólával az udvaron, miközben még fontos szavakat váltottunk egymással, reménykedve, hogy ez lesz – a Szövetség elnökének szavaival élve – az utolsó „maszkos kongresszusunk”. Áldott, kegyelmi percek voltak ezek egy félelemmel telt időszakban. Mindenért Istené a dicsőség! (Gönczi Géza)

Id. Bordás István (1871–1964)

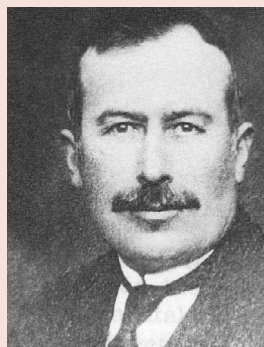
Születésének 150-ik, bemerítkezésének 120-ik, és az aradi misszió kezdetének 125-ik évfordulójára emlékezünk.

Országos viszonylatban Arad az evangéliumi hívek egyik legjelentősebb „fellegvára”. Gyülekezetek és nagy hatósugarú intézmények sokasága működik a városban Jézus győzelmét hirdetve. Az értelmiségi réteg jelentős része már a kezdetektől szokatlan nyitottsággal viszonyult a baptisták megjelenéséhez és terjeszkedéséhez. A korabeli sajtó több ízben nyilatkozott elismerő szavakkal a közösségről. Minden bizonnyal ez a két tény is hozzájárult ahhoz, hogy a misszió viszonylag rövid idő alatt ilyen hatékonyan bontakozott itt ki.

A felekezet állami elismerése és szervezeti felépítése kapcsán 1895-ben támadt nézeteltérések miatt Kornya Mihály előtt bezárulni látszottak az egyes gyülekezetek felé irányuló szolgálat ajtai. Úgy tapasztalta, hogy Isten a Partium déli részén élő emberek között nyit új lehetőségeket az evangélium hirdetése számára. Habár nem beszélt jól a nyelvüket, felelősséget érzett a románok iránt is, és képességei szerint azon munkálkodott, hogy közöttük is terjedjen és növekedjen az Isten országa. Az Aradon és környékén végzett szolgálatához három munkatárs – Bordás István, Horváth János és Máthé József – neve kötődik legszorosabban. Közülük Bordás István emelkedik ki, mint aki emberi megítélés szerint a legmélyebb nyomokat hagyta a missziótörténetben.

Bordás István élete nagy részét a Partiumban élte le, ott is halt meg, pedig nem erről a vidékről származott. Hódmezővásárhelyen született 1871. december 8-án, és árvagyermekként került Aradra – ma már ismeretlen körülmények között. Mire az első baptista úttörők megjelentek a városban, már köztisztviselőként álló ember volt, mint a református egyház presbitere, és a városi tanács tagja. Nemzeti érületű vezetőként egyike volt azon személyeknek, akik kezdeményezték a „Szabadság-szobor” felállítását a tizenhárom vértanú emlékére. Fia, aki szintén az István nevet viselte, és szintén meghatározó személyisége lett az erdélyi baptisták történetének, az aradi missziómunka megkezdésének évében, 1896. augusztus 20-án jött világra.

A Bordás házaspár Jézus Krisztussal való találkozásának történetét Kirner A. Bertalan *A mosónő* című elbeszélésében örökítette meg. Bemerítkezésükre

Id. Bordás István

1901-ben került sor, fiuk ötödik születésnapján. Ettől kezdve Bordás István elkötelezte magát az egyre gyorsuló gyülekezet és a lélekmentés szolgálatára. Jó kapcsolatra törekedett mindkét baptista tábor vezetőivel. Képességeit és elhivatottságát látva a gyülekezet kezdeményezte vénne avatását. 1909. szeptember 12-én Udvarnoki András és ifjú Rottmayer János rendelte ki a szent munkára, ugyanakkor Debreceni Lajos, Horvát János és Máthé József diakónussá avatása is megtörtént. Ez a nap történelmi fontosságú azért is, mert a környékbeli gyülekezetekkel és misszióállomásokkal ekkor önállósult az aradi körzet. Tóth Mihály itteni munkáját szolgatársaival immár Bordás István folytatta. Ennek eredményeként 1914-re az aradi gyülekezet tagsága meghaladta a 200-as létszámot; imaház épült, újabb gyülekezetek alakultak a városban és a környéken.

Bordás István szívesen osztotta meg a lelki szolgálatot elhívott, arra alkalmas emberekkel. Örült, ha újabb férfiak álltak be az Úr szőlőjébe, ezért szolgálatának állandó részévé tette a tanítványképzést, az igehirdetők és evangélisták nevelését. Egy időben az ő lakásán tartották a Baptista Teológiai Szeminárium első kurzusait.

Személye fontos kapocsnak számított a magyar és a román baptisták között, kiváltképpen azután, hogy leányát a román baptista unió elnöke, Ioan Popa feleségül vette. Vejével együtt sokat munkálkodott a szabad vallásgyakorlás engedélyezésének érdekében, ugyanis az 1920-as éveket az Arad-megyei baptisták több hullámban megnyilvánuló üldözése jellemezte. Az összejövetelek megtartását akadályozták, majd megtiltották, imaházakat zártak be, a prédikátorokat módszeresen zaklatták és fenyegették. Mindezek indítványozója az aradi ortodox püspök, Grigore Comşa volt.

Bordás István polgári munkából tartotta fenn magát és családját. Hosszú időn át a csálai szőlőtelep ügyintéző gazdatisztjeként dolgozott. Ebben a minőségében lehetősége volt sok magyar és román baptista családot munkához és jövedelemhez juttatni. A szőlőtelep *Hívő Szőlős* néven várt ismertté, ugyanis ott még a kapus is baptista volt. A tiltások idején a szőlőtelepi munkásokkal a szabadban tartotta meg az istentiszteleteket, de volt, hogy a testvéreket titok-

ban a lakásába gyűjtötte össze bibliatanulmányozásra, imádságra.

Az evangéliumhirdetés melletti elkötelezettségét és feltétel nélküli szeretetét abban is megmutatta, hogy buzgón szolgált a cigányok felé is. Ennek eredményeképpen 1932-ben létrejött az első cigány gyülekezet Aradon.

1933-ban megalakult az Aradi Magyar Baptista Hitközség, melynek elnökévé választották. Ám nem sokáig töltötte be ezt a tisztséget, mert a Nagyváradi Hitközségben kialakult áldatlan helyzet miatt, melyben a fia volt az egyik érintett, még abban az évben lemondott a felelős lelki szolgálatról. Helyére az aradi gyülekezet élére Kiss Ferenc került, a hitközség vezetését pedig Molnár Károly vette át. Bordás István nemsokára Nagyváradra költözött, ahol megbízott igehirdetőként szolgált tovább a gyülekezetben.

A régi, áldott és megpróbáltatásokkal tűzdelt idők tanúja, az Arad-megyei misszió jellegzetes alakja 1964. április 26-án adta vissza lelkét Teremtőjének. 92 évet élt a földön. A nagyváradi Rulikovszky temetőben található sírhelyét 2018-ban felszámolták.

Kiss Lehel

:: HAVI KÖZ ::

■ **Felekezetközi telefonos segélyszolgálat** indult 2021-ben Nagyváradon, amelyben közösségünkben is részt vesz Bokor Julianna, váradi testvérnő. A járvány miatt igen felértékelődött a telefonos és internetes, de más szociális jellegű segítségnyújtás, közösségvállalás is. Ezt a hiányt igyekszik betölteni a Solidaris Egyesület által indított segélyvonal. A krízisvonalat 2009-ben, Kolozsváron indították útjára az Erdélyi Református Egyházkerület keretében, Református Telefonos Szeretetszolgálat néven. Jelenleg már Telefonos Szeretetszolgálatként önálló jogi keretben folytatják a munkát, a lényeg azonban ugyanaz maradt: krízisben levő személyeken segíteni. „Aki bajban van, annak a látóköre beszűkül, és valaki kívülről talán hamarabb rálát a megoldásra” – mondta Sajó Norbert alapító. Eddig Nagyváradon 15 önkéntes jelentkezett a telefonhívások fogadására, a kör viszont nyitva van. Olyan személyek ők, akik egy héten egyszer egy telefonvonal mögé ülnek, és fogadják azok hívását, akik az élet valamilyen területén megakadtak. Az egyesület egységesített telefonszámra törekszik, ami azt jelenti, hogy a 0265/555-555 számra érkező hívásokat az eddigi számításaik szerint hétfőnként Nagyváradon, kedden, szerdán és csütörtökön Marosvásárhelyen, pénteken pedig Kolozsváron fogadnák, a későbbiekben még két várossal bővítenék a kört. Önkéntesnek bárki jelentkezhet, aki valamilyen formában, tudásának megfelelően segíteni szeretne. **(Forrás: Bihari Napló, 2021. január 6.)**

Felvételi hirdetése teológiai tanulmányok végzésére

A BTA felvételit hirdet a 2021/2022-es egyetemi évre a következő szakokon:

1) lelkipásztori szak – alapképzés (BA-licenciátus diploma).

A más igei szolgálatra készülők a hitoktatói képzési irányt választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) Kántor szak – alapképzés (BA-licenciátus diploma).

Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2021/2022-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a **baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 4 félévet ölel magába.

4) A **mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700)

Jelentkezési határidő: május 31.

Giorgiov Adrián, dékán
Fazakas György, oktatási alelnök

Baptista misszió Kárpátalján

A koronavírus járvány, a vele járó korlátozások és egyéb szabályok egészen új helyzetet hoztak számunkra is itt Ukrajnában, érintve életünk sok területét, beleértve a hitünk és gyülekezeti közösségünk gyakorlását. Szükség volt több leleményességre. Igyekeztünk arra, hogy a gyülekezeti közösség amennyire lehet ne szenvedjen hiányt a korlátozások miatt. Amikor nem lehetett alkalmat tartani, próbáltuk pótolni személyes látogatással és több házi közösségi alkalommal. A gyülekezet Youtube-csatornáján és a Facebookon közzétett igehirdetések számomra is új kihívást jelentettek, de ezek nem pótolják a gyülekezeti közösséget.

A 2020-as év végén és a 2021-es év első felében Kisdobronyban volt istentisztelet, ahova Ungvárról is eljöttek, mivel az Ungvári ukrán gyülekezet imaházában nem tudunk gyülekezni a korlátozások miatt. Hálásak vagyunk Istennek, hogy mostanra ez a helyzet javult és ismét összegyűlhetünk Ungváron is.

A gyerekalkalmaink egy részét meg tudtuk tartani, és örültünk amikor a gyerekek is eljöttek. Hálásak vagyunk, hogy Isten az Ő kegyelméből a gyülekezet tagjait megtartotta, mivel többen is átestek korábban a betegségen.

Hisszük, hogy a fizikai korlátok áthidalhatóak, Isten ad új lehetőségeket is a szolgálatra, segítségnyújtásra. Van, akit éppen a közösség, a kapcsolat hiánya ösztönöz arra, hogy keresse Istent. Úgy gondolom, ezekben az időkben fokozottabban oda kell figyelni a szolgálatra egymásunk felé is, hogy törekedjünk tovább adni Krisztust nemcsak szóval, hanem tettekkel is. Amikor erre nincs lehetőség, mert nem járnak autóbuszok, segíthetünk azzal, hogy elviszünk valakit valahová, segíthetünk gyerekeknek a tanulásban, hiszen nem mindenki számára hozzáférhető az internet az online oktatáshoz. A korlátozások nem egyformán érintenek mindenkit, ezért új lehetőséget adnak a szolgálatra is. Istenbe vetett hittel tekintünk előre, hiszen mindezek a nehézségek csak arra emlékeztetnek, hogy ez a föld nem az igazi otthonunk, bármi is történik, tudjuk, hogy a mi Urunk uralkodik, tud rólunk, s ez minden bizonytalanságon átsegít. Az Úr közel!

Kelemen Szabolcs Dénes

BIZONYSÁGTÉTEL

Hívó családban felnőni hatalmas áldás. Viszont megosztanék két kisebb hátrányt, amit megtapasztaltam ebből kifolyólag. Ahogy kezdtem felnőni és saját véleményem kialakítani egy-egy komolyabb témában, éreztem egyfajta várakozást a már megtért rokonaimtól azzal kapcsolatban, hogy mikor fogok már megtérni és Isten mellett dönteni. „Mikor jön el az a pillanat amikor saját akaratomból, nemcsak a szüleim példáját követve fogom Isten igéjét olvasni és imaházba járni.” Van az ördögnek van egy csapdája, hogy elhiti az emberekkel, hogy nincs bűnük. Ebbe én is beleestem. Úgy gondoltam, hogy ha jó tanuló vagyok, jó kapcsolatom van a szüleimmel és nem követem más tinédzserek rossz magaviseletét, akkor nincs miből megtérnem.

De hála Istennek és szüleim imádságának a Szentlélek ráébresztett, hogy igenis van miből megváltozzak. A személyiségem leggyengébb pontja az aggodás. Ahogy idősödtem, egyre jobban érzékeltem, hogy milyen világban élünk, mennyi betegség és szenvedés van az életben. Halálfélelemem volt. Olyan

dolgok stresszeltek, amik felett nem volt hatalmam. Elmentem dicsőítő alkalmakra és egyszer egy lány arról tett bizonyosságot, hogy amióta Istenre helyezi a problémáit, sokkal könnyebben veszi az akadályokat. És elgondolkodtam azon, hogy hogyan tarthatom én magam hívőnek, ha nem hiszek abban, hogy Ő úgy formálja az életemet, ahogy az számomra a legjobb? Hogyan tarthatom én magam Isten gyermekének, ha nem teszem az Ő kezébe az életemet. Nehéz napjaim, hónapjaim voltak és egyedül nem tudtam letenni ezt az aggodalmat. Olyan félelem volt ez, amin még a szüleim, a körülöttem lévőek sem tudtak segíteni. Sokszor hallottam hívő emberektől, hogy Isten válaszol a kérdésekre, de ebben kételkedtem. Valahogy nem tudtam elhinni. Nem értettem, hogyan kapnak választ Istentől, ha nem lehet látni Őt. Aztán rájöttem, hogy velem van a baj, mert ebben a rohanásban hamar elolvastam az ígét, és már szaladtam is tovább. Az ígét tanulmányozni kell, csendben maradni és várni, kizárni minden földi tényezőt, mert sokszor azért nem hallottam meg Istent, mert nem tudtam eléggé lecsendesedni. Miután ezen javítottam, nagy bátorítás lett az igevers: „A mi erőtlenségünk által mutatkozik meg Isten ereje”. Ebből megértettem, hogy Isten nem problémamentes életet ígért, hanem jöhetek hozzá úgy, ahogy vagyok. Ő akkor tud rajtam segíteni, ha én elfogadom, hogy gyenge vagyok nélküle, és szükségem van rá. Fognak jönni megpróbáltatások, sőt! A megtérés a kezdet, amit még sok nehézség és kísértés követ, de ezáltal is erősít minket Isten, növeli a hitünket és a bizalmunkat. Akárhány megpróbáltatás volt az életemben, úgy fogtam fel, hogy „itt vagyok Uram, formáld!” Pozitívan tudok visszaneézni azokra az időszakokra, mert Isten ezeken keresztül változtatott meg. Mostmár tudom, hogy nem kell félnem attól, hogy mi következik, mert a Róma 8:28-ban meg van írva: „Tudjuk pedig, hogy azoknak akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak.”

Farkas Fanni, Nagyvárad, Rogériusz

Latin-Amerika Billy Graham-je

Március 11-én, Portland városbeli otthonában (Oregon, US), elhunyt Luis Palau (86) világhírű evangélista.

Eljött Nagyváradra mindjárt a változások utáni Első szabad tavaszon. '90. május 22-én és 24-én a labdarúgó-stadionban, a közbenső napon, a sportcsarnokban tartott tömegeket vonzó evangelizációt. Legelső igehirdetését (egy keddi délután) a „Kereszt titka” címmel mondotta, az Úr Jézus szenvedéséről és haláláról, a Máté evangéliuma alapján. A szónoki emelvény mögötti lelátón egy kb. 600 tagú énekkar is szolgált és egy nagylétszámú fúvószenekar. Nekünk akkor még az evangélista személye teljesen ismeretlen volt, mint ahogyan a szabadság emez új élménye-öröme.

Palau megszerethette a romániai embereket, a távoli nyelvrokonság okán is, és a következő év májusában ismét eljött Váradra. Ugyanis ő argentinai származású, és missziós szolgálata is úgy indult, hogy Billy Graham igehirdetéseit tolmácsolta az Egyesült Államok zömében latinók által lakott városaiban. Gyakran nevezték Latin-Amerika Billy Graham-jének. A régió 120 milliós evangéliumi keresztyéneit napi három rádióadással szólította meg, amelyből kettő spanyolul, egy pedig angolul szólt.

Munkatársai feljegyzései szerint Luis Palau kb. 75 országban, 30 millió embert ért el igehirdetéseivel. Nem túlzás azt állítani, hogy a spanyol nyelvet értő emberek első számú evangélistája volt, és az evangéliumi keresztyének között pedig Billy Graham mögött mindjárt a második – mondotta róla Gabriel Salguero lelkipásztor, a Latinó Evangéliumi Aliansz elnöke. Viszont, ha követte is világhírű mentorát, de nem másolta annak módszereit. Megtartotta ugyan Graham konzervatív irányvonalát, de nyitni próbált a társadalomtudatos keresztyénség felé. Teológiaiag ortodox maradt, anélkül viszont, hogy „kellemetlen” lett volna, amit mi evangelikák nem csinálunk mindig elég jól – emlékezett rá ilyenképpen Ed Stetzer, a Wheatoni Főiskola Billy Graham Központ igazgatója.

Luis Palau 1934-ben született egy, a Buenos Aires-től mintegy 50 km-re fekvő kisvárosban. Otthonukban egyaránt beszélték a spanyol és az angol nyelvet, édesapja ugyanis spanyolországi bevándorlók leszármazottja, anyukája skót és francia gyökerű. Tízéves volt, amikor az apukája váratlanul elhunyt – szülei csak kevéssel azelőtt tértek meg –, és az özvegy a hét

Luis Palau és hallgatói a nagyvárad stadionban

gyerekekkel szegény sorsa jutott. Egy hívó jóakarójuk támogatásával 13 évesen eljutott egy nyári táborba, ahol a lelki vezetője szárnyai alá vette. Mindenki másképp éli meg a Jézussal való találkozást, vallott megtéréséről emlékiratában: „Számosan még szinte gyerekek voltunk, akik épp, hogy csak tanulják, mit jelent a bűn – és a mennyből jövő sugár még csak egy zseblámpa fénye, amely rávetül a Bibliára, miközben körülötünk hideg eső hull; a fontos az, hogy ez megtörtént és valóság.”

18 éves korában hallotta először a rádióban Billy Graham-et prédikálni, és ez nagy hatást tett rá. A középiskola után egy bankban kezdett el dolgozni, Argentína egy nyugati városában, Cordoba-ban. A szabad idejében az utcasarkon való prédikálással kezdett el próbálkozni, majd addig kérlelte a helyi rádió vezetőjét, amíg az megengedte neki, hogy szólhasson a stúdióban is. Ekkortájt kezdett ugyancsak egy bibliakurzust, amelynek a vezetője aztán az amerikai író-lelkipásztor Ray Stedman arra ösztönözte a fiatal Luis-t, hogy jöjjön át vele az Egyesült Államokba és készüljön a lelki szolgálatra. Viszont a négy éves Dallas-i teológiai szeminárium túl hosszúnak tűnt számára, és ezért inkább az egy éves Multnomah-i bibliaiskolát választotta (Portland város, Oregon állam).

1960-ban itt ismerkedett meg jövőendő feleségével, Patricia Scofield-el, aki közeli lakos volt és korábban tanárnő, akiben szintén égett a misszió iránti vágy. 1961-ben házasodtak össze. Patrícia túlélte férjét, és ugyancsak a négy fiúgyermekük: Andrew, Kevin, Keith és Stephen, valamint Luis öt nővére és egy fiútestvére, és a 12 unoka.

A '90. május 22-e azért is nevezetes, mert aznap tartotta a Szövetségünk a megalakulása utáni első országos értekezletét, ügyesen rászervezve, hogy a küldöttek a stadionos evangelizáción is részt vehessenek.

Bartha István néhai szerkesztő kollégánk egy történelmi összefüggésre talált: 105 évvel azelőtt, 1885-ben Kornya Mihály május 22-én tartotta Nagyváradon az első bemelegítést a Körös vizében.

„Luis az évek során édesapám közeli barátja volt, és az én barátom is” – búcsúzott tőle a Christianity Today magazin hasábjain Franklin Graham. – „Hangját hiányolni fogjuk. De élete ösztönöz bennünket, hogy még inkább figyelmeztessük az embereket arra, hogy mi a következménye annak, ha bűneik megbánása és hit nélkül, a Krisztushoz való odafordulás hiányában fejezik be életüket.”

Szilágyi László

Helytállni a nehéz időkben!

Székelgyföldi Női Csendes-nap, Hargita Tábor, 2021. március 6.

2021. március 6-án fehér tájjal fogadta a Hargita a közösségre, feltöltekezésre és üzenetre vágyó közel száz székelgyföldi nőtestvért. Hosszú idő után áldás volt újra együtt lenni Máriaként, az Úr lábainál, az Ige mellett.

„Csendesítsd le szívemet, hogy halljam hangodat...” „Adjátok a szent Bibliát kezembe!”, szállt az ének és az ima női hangon. Imára Joó Erika buzdított a Fil 2:2-5 alapján és Máthé Imola a Zsoltár 30:1-13 alapján. Mindketten kiemelték, hogy a kudarc vagy a siker attól függ, hogy milyen perspektívából nézzük a nehéz helyzeteket. Arra buzdítottak és azért imádkoztunk, hogy tudjuk a mennyei látószögből szemlélni az életünk ügyes-bajos dolgait, tudjunk belekapaszkodni Isten Igéjébe, ígéreteibe és éljünk az ima erejével, legyünk egymásnak imatámaszai.

Szász Erzsébet előadásában nagyon gyakorlatias tanácsokat, gondolatokat osztott meg velünk arról, hogyan lehet helytállni a mostani nehéz időkben is. Több bibliai személy életét és viselkedését is megvizsgáltuk azzal kapcsolatban, hogy hogyan jutottak túl a nehézségeken, a nehéz időkön. Jónás története alapján vizsgáltuk azt az esetet, amikor saját magunk engedetlensége és makacssága miatt kerülünk nehéz helyzetbe és Isten mégis kiment, ha hozzá kiáltunk segítségért. Mózes szüleinek hitét láthattuk a nehéz időkben való gyermekvállalásban, gyermeknevelésben, akik kibélelték a „Mózes-kosarat” imádsággal és szeretettel, gondoskodással és hittel engedték rá a vízre, amikor eljött annak az ideje. Sámson szüleinek életéből azt tanultuk meg, hogyan lehet mindent Isten utasítása szerint tenni és Istenre bízni a gyermeknevelésben, s hogyan fogja ő akkor használni gyermekeinket az Ő dicsőségére. Hágár élete alapján arra

kaptunk tanácsokat az Igéből, hogy lehet Isten tetszése szerint kezelni a konfliktushelyzeteket, hogy legyünk képesek megalázkodni, amikor ez szükséges, vagy kilépni az adott helyzetből, ha Isten azt tanácsolja. Jób élete nagyszerű példa volt arra nézve, hogyan viszonyuljunk az anyagi veszteséghez, a betegséghez: „Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Ő neve!”, „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él!” – hangzik és aktuális ma is Jób megvallása. Az irgalmas samaritánus azt példázta nekünk, hogyan viszonyuljunk a bajba jutott felebarátainkhoz. Az ApCsel 4:29-30 alapján arról hallottunk, hogyan imádkozunk, ha üldöztetések érnek a hitünkért. Mária, Márta és Lázár életéből megvizsgáltuk, hogyan lehet túljutni egy szerettünk elvesztése miatti fájdalom nehézségén? Úgy, ha Isten ígéretébe kapaszkodunk: „Nem mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét?”

Szász Erzsébet előadását hallgatjuk

Az a gondolat is elhangzott, hogy „békeidőben kell felkészülni a háborúra”, ilyenkor kell magunkat jól táplálni az Igével, edzeni a lelkünket és a hitünket. Amikor pedig elérkezik a „háború”, a baj, a nehézség, akkor kiáltunk az Úrhoz és kapaszkodunk bele Isten ígéreteibe. Ha éppen békeidőben vagyunk és a testvérünk van nehézségben, akkor az Ige tanácsa az, hogy „ügyeljünk egymásra!”

A nehéz helyzeteinkben az Úr nem tétlen szemlélő, hanem aktív cselekvő. Ígéretei erre nézve: előttünk jár („Az én arcom menjen-e veletek?”) és velünk van („Veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”).

Az előadás után jó volt gyakorlatba is ültetni a tanultakat és kiscsoportokban imádkozni egymásért, egymás nehézségeiért, bátorítani egymást.

Az „Imafal építés Erdélyben” missziós csoport előadásában egy jelentet is megnézhattunk, majd a nagyon finom ebéd mellett asztalközösséget gyakoroltunk. Az Úr áldja meg a „szorgalmas Márták” kezét és munkáját, kik szolgáltak felénk az ebéddel is!

Az Úr legyen a dicsőség mindenért!

Barabás Emőke, Sepsiszentgyörgy

Az Úr az én menedékem

*„Igazságosan bíraskodik a világ fölött,
Részrehajlás nélkül ítéli a nemzeteket.
Az elnyomottak menedéke az Úr,
menedék a nyomorúság idején” (Zsolt 9:9-10)*

Mióta egyetemista vagyok, többször mondták nekünk, hogy legyünk bátrak és kérdezzünk, azonban sokszor nehéz feltenni a jó kérdést. Az elmúlt időszakban megtapasztalhattuk, milyen az, amikor elveszítjük azokat a dolgokat, amelyekben azt hittük, választ találtunk, amelyek célt adtak, és amelyekre az életünket építettük. Ezután is csak azzal voltunk elfoglalva, ez miért pont velünk kell megtörténni, és mikor lesz minden olyan, mint régen, ahelyett, hogy megvizsgáljuk, vajon tényleg ezek-e az igazán fontos dolgok. Richard Baxter egyik versében így ír erről:

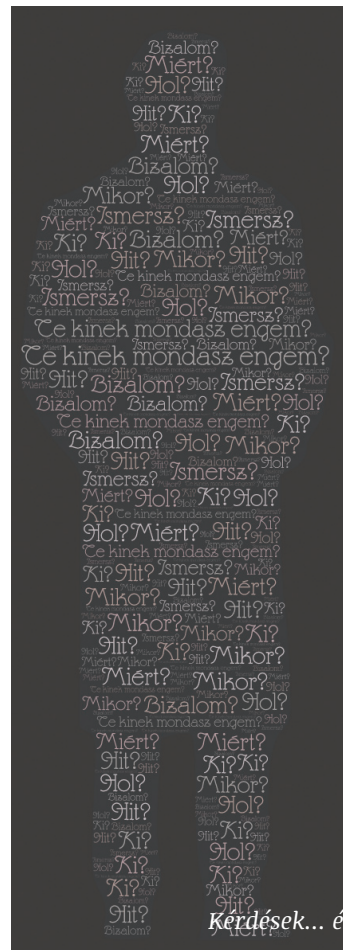
*„Uram, nem rám tartozik,
hogy élek vagy meghalok,
hogy szeressek és szolgáljak
ez az én részem,
az én tudásom kevés, de elég tudnom,
hogy te mindent tudsz
és egy nap veled leszek.”
(Richard Braxter: Lord, it belongs not to my care)*

Milyen szép bizonyágtétel, mégis milyen nehezen tudjuk elmondani! Mennyiszer megtapasztaljuk, hogy nem sikerül teljesen az Úrra bízunk magunkat. Miért van ez? Talán azért, mert nem sikerült eléggé megismerjük Őt, nem tettük fel Róla a megfelelő kérdéseket. Pál apostol azt írja a Filippi 3:8-9-ben, hogy mindent kárnak ítélte Krisztus Jézus ismeretének páratlan nagyságáért. Ahhoz, hogy mi is kárnak ítéljünk mindent és teljesen benne bízunk, meg kell Őt ismerjük. Jézus megkérdezte tanítványait: „Hát ti kinek mondotok engem?” (Máté 16:15) Te próbáltál már őszintén válaszolni erre a kérdésre?

A Bibliában olvashatunk olyan emberekről, akik rosszul válaszoltak erre és mindent elveszítettek. A gazdag ifjú Jézusban csak egy tanítót látott, akiért nem éri meg elosztania gazdagságát, és szomorúan ment el. A vallásos emberek, akik a szokásokat, törvényeket helyezték előtérbe és büszkeségük elvakította őket, Júdás, aki elárulta őt, pedig hallotta és ismerte a tanításait, vagy az ószövetségi Sodoma és Gomora története, ahol a földi élvezeteket választották az élő Isten helyett. Az ilyenekről Ézsaiás azt mondja, hogy a hazugság az oltalmuk és a hamisság a rejtékhelyük. (Ézs 45:15) Akárcsak a mai emberek, akik az Istent elméletekkel, hazugságokkal próbálják helyettesíteni: „ezek mindig tanulnak de az igazságot sosem ismerik meg.” (2Tim 3:7) Mi ne legyünk ilyenek, forduljunk el a hasonló gondolkodástól!

„Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen titeket valaki bölcselkedéssel és üres megtévesztéssel, amely emberi hagyományokon és a világ elemi tanításain alapul, és nem Krisztus szerinti. Mert benne lakozik az istenség egész teljessége testileg, és ti benne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.” (Kol 2:8-10)

Már az Ószövetségben találkozunk olyan emberekkel, akik keresték, hogy kicsoda Isten valójában, és meg is ismerték Őt igazán. Olvasunk Mózesről, akivel Isten úgy beszélt, ahogyan a barátok szoktak egymással. Közeli kapcsolatban volt Istennel, őszinte volt vele, közbenjárta a népért. Megismerhetjük Ábrahámot, aki hitt Isten ígéreteiben és nem hátrált meg a megpróbáltatás idején. Gondolj csak bele, milyen lehetett az a három napi séta, tudva, hogy mikor megérkezel, fel kell áldoznod a fiadat? Ő mégis megtette az utat, és később a Zsidókhoz írott levélben hithősként olvasunk róla, aki elnyerte az Isten országát és megáldotta az Úr az ő utódait. Megtanulhatjuk tőle a Jakab 2-ből is, hogy cselekedetből lesz teljessé a hit. Egy másik példa a Bibliából Dávid, aki hitt abban, hogy az Isten hatalmas és jóságos, s Ő nem változik. Ezért gyönyörködött benne. (Zsolt 1:1-2, Zsolt 32:7, Zsol 54:6-8, Zsolt 139:17-18) Isten azt mondja róla, hogy szíve

szerinti ember volt, mivel azt cselekedte, ami kedves volt Előtte.

„Mindazáltal megáll az Isten erős fundamentuma, melynek a pecsétje ez: Ismeri az Úr az övéit, és álljon el a hamisságtól mindenki, aki az Úr nevét vallja.” (2Tim 2:19)

*„Látni a világot az ég fölött,
Ismerni az elmét a szem mögött,
Mindent megtalálni az egyben,
Ő utat mutat a Mennybe.”
(Neil Gaiman)*

Isten kész volt megtenni a következő lépést, kész volt elküldeni a Fiát, mert szeret, mert meg akarta ismertetni magát velünk, és úgy szólt, ahogyan azt addig nem tette. Jézus eljött és bemutatta nekünk Őt. (Zsid 1:1-3, 1Tim 3:16)

Te kész vagy-e megismerni Jézust, elengedni azokat a dolgokat, amelyek ebben megakadályoznak? Ne félj közeledni hozzá, hiszen Ő veled lesz! Szeresd Őt, légy a követője és szolgálj neki! (János 14:6-7, János 8:12)

„Én, az Úr, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezedet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népemet, világossággal a nemzeteket.” (Ézs 42:6)

„Alázzátok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok neki ellen a hitben szilárdan, tudva, hogy ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken e világban. A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” (1Pt 5: 6-11)

Te kinél keresed a választ? Kész vagy feltenni a megfelelő kérdést?

Tinisarok:

Pénztárcánk helyes használata

Nincs már sok hátra és fel fogod fedezni, hogy a felnőttkor egy jelentős része a pénz megszerzéséről és helyes kezeléséről szól. Egy ilyen fontos témában sem marad néma a Biblia.

Igazodj az Isten Szavához! Vannak olyan kifejezetten nyereséges munkahelyek, vállalkozások, amelyek bűnös aktivitásokat foglalnak magukba vagy tesznek lehetővé mások számára. A legjobb és legbiztosabb sza-

bályrendszer, amihez igazodhatunk, az a Biblia, mert „Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (Mk 8:36).

Légy elégedett! Isten gyermeke tudja, hogy „aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel; sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont.” (Préd.5:9). Ugyanakkor tapasztalja, hogy „valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel, mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle.” (1Tim 6:6-7).

Ne engedd, hogy a pénz akadályozzon! „De e világ gondja, a gazdagság csábítása, vagy egyéb dolgok megkívánása megfojtja az ígét, úgyhogy ez sem hoz termést.” (Mk. 4:19). Jézus nem ítéli el a gazdagságot. De akinek a vagyona az életének a középpontja, annak szinte lehetetlen megadnia magát Istennek. A gazdagság káros hatása nem azon múlik, hogy mennyi pénzünk van, hanem hogy mennyire szeretjük a pénzt, „mert ahol a kincs van, ott lesz a szíved is.” (Mt 6:21).

Forrás: Tomorrow Clubs Románia

Kulcsár Zsolt, Egrespatak

Az ifjúsági oldalak anyagát gyűjtötte Trinfa Johanna

■ † **Rác Barnabás** testvérünk temetésére, aki 48 évet kapott a Teremtőtől 2020. szeptember 13-án került sor szülőfalujában Szilágyballán. Barnabás testvér segítőkész, szorgalmas ember volt, akire, ha fizikai munkáról volt szó, mindig lehetett számítani. Amíg tehetett, hűségesen járt a gyülekezetbe. Őszinte imái bizonyították, hogy nem volt képmutató, Isten előtt nem gondolta magát többnek, mint ami volt. Földi élete során az Úr sokszor és sokféleképpen megszólította. Őszinte megtérésre élete utolsó időszakában került sor, amikor már súlyos betegségben szenvedett. Volt még számára kegyelem és ő megragadta azt. Temetésén az énekkar és a zenekar szolgálata mellett Istenünk vigasztaló ígét Veress Ernő helybeli lelkipásztor szította a Zsid 11:8-10 versei alapján. A földi élet mulandóságát a hívő ember számára az alapokkal bíró város reménysége váltja fel, amit Isten adjon meg minden benne reménykedőnek! (Veress Ernő lp.)

■ 2021. január 13-án kísértük utolsó földi útjára gyülekezetünk legidősebb tagját, † **Albu Eszter** testvérnőt, életének 95-ik évében, a bihardiőszegi temető kertben. A kápolnánál Szabó Mihály nyugalmazott lelkipásztor hirdette az Igét a 91. Zsoltárból, a hosszú élet titkáról. Erős hite volt Megváltójában, Aki a hosszú életen át vele volt és sok próbán átsegítette. Átélt férje, két gyermeke, testvére, három veje és testvére gyermekének elköltöztetését, míg végül az Úr őt is hazahívta, gondját viselő lánya, Eszti és annak családja köréből. A sírnál Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor hirdette a vigasztalás Igét az Ézs 46:3-4 alapján. Emléke, Istenbe vetett bizalma legyen példa a hátramaradottaknak! Mennyei Atyán vigasztalja a gyászolókat! (Szabó Mihály ny. lp.)

■ † **Kiss Gyula** (Szatmárnémeti) 1944. november 4-én született, a II. Világháború viharos időszakában, Kiss Lajos és Mária 5-ik gyermekeként. Gyermekkorát Értarcsán töltötte, az elemi iskolát is ott járta; inasként Barta Géza asztalosmesternél tanult Érmihályfalván. 1961-ben, 17 évesen Szatmárnémetibe költözött, ahol dolgozni kezdett és esti tagozaton végzte el az 5-8 osztályt. 18 évesen merítkezett be Szilágyi Antal által a szatmárnémeti gyülekezetben, amelynek haláláig tagja is maradt, 58 éven át. Még egészen fiatalon, Értarcsán került kapcsolatba a kémeri ébredéssel, amely meghatározta életútját. 1967-ben kötött házasságot Balla Icával, akit mindvégig nagyon szeretett. 53 éves házasságukat a Jó Isten három gyermekkel ál-

dotta meg: Frigyessel, Judithal és Saroltával, akiket az élet Magyarországra, Svájcba, illetve Ausztriába sodort. Kiss Gyula testvérünket 2008 márciusában stroke érte, amiből nem tudott felépülni, és felesége állandó és kitartó gondozására szorult. Házassági évfordulójuk napján választotta őket külön a koronavírus okozta kórházi beutaló. Az Úr tudta, hogy onnan már hazafelé visz az út... 2020. november 26-án hazaérkezett. Online emlékistentiszteletre a szatmárnémeti baptista gyülekezetben került sor, temetése pedig másnap volt a Magyar utcai görögkatolikus temetőben, ugyancsak Szatmárnémetiben. Emléke legyen áldott! (Kovács Barna)

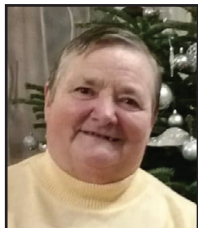
■ Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg... (Jel 14:13b) Múlt esztendő novemberének 16-ik napján kísértük utolsó útjára Kolozsváron gyülekezetünk legidősebb tagját, † **Jászoly Ferenc** testvért, aki 96 évet kapott Teremtőnkől. Testvérünk emlékezete áldott. Buzgó imái, felüdítő énekei és versei valamint hűséges ragaszkodása az Úrhoz példaértékű marad számunkra. Az Úr vigasztalja testvérünk családját és pótolja testvérünk helyét a gyülekezetben hasonló hűséges Krisztus-követőkkel. Légy hű mindhalálig és néked adom az életnek koronáját! (Jel 2:10d) (Kis-Juhász Vilmos lp.)

■ † **Debre (szül. Gáll) Katalin** testvér-nő 82 esztendőt kapott ajándékba a mennyei Atyától, akit 2021. február 14-én temettünk Szilágyperencesben. Férjével – Debre Mihállyal – 25 évet élt boldog házasságban, azt követően pedig még 39 évet élt özvegyiségben. Elköltözése előtt testvérnőnk különféle betegség által lett próbára téve, és bár időközben úgy tűnt, hogy épülőben van, Isten másként döntött felőle. Az Úr azonban előre felkészítette az elköltözésre, aminek így kész szívvel nézett elébe. Testvérnőnk temetésén Borzási Pál helybeli lelkipásztor szolgált, úgy a kápolnánál (Prédikátor 7:1-14), mint a temető kertben (Ézsaiás 25:8). Testvérnőnk családjára Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk. (Borzási Pál lp.)

■ † **Domokos (szül. Máté) Ilona** testvérnőnk 83 évet kapott az Úrtól. 2021. február 26-án temettük Szilágyballán, az emlékistentiszteleten gyülekezetünk ének-zenekara is szolgált. Testvérnőnk fiatal kora óta hűséges, szolgálatkész tagja volt gyülekezetünknek. Életét a vendégszeretet, a gyülekezet és a lelkipásztorcsaládok iránti ragaszkodás, valamint missziós lelkület jellemezte. Földi szenvedése férje halála után súlyosabbra fordult. Életének utolsó időszakában békességben, félelem nélkül várta a Megváltójával való találkozást. Temetésén a vigasztalás ígét Bálint Pál nyugalmazott lelkipásztor a 2Tim 4:9 vers alapján hirdette, visszaemlékezve testvér-

nőnk áldozatkész segítségére, amit évtizedekkel ezelőtt irántuk is tanúsított. A nekrológot Veress Ernő helybeli lelkipásztor olvasta fel. Az Úr vigasztalja a közeli és a távolabbi gyászolókat! (Veress Ernő lp.)

■ † **Mátis (szül. Reinbold) Margit** testvérnő temetésére, aki 72 éves korában költözött el a mennyei hazába, 2021. március 1-én került sor Szilágyballán. Testvérnőnk fiatalkorától gyülekezetünk hűséges tagja volt.

Gyönyörű hangján éveken keresztül örömmel dicsérte Megváltóját a gyülekezet énekkarában. Élete utolsó másfél évében súlyos betegséggel kellett megküzdjön, s ez sokszor nehéz volt, de fájdalmát türelmesen, panasz nélkül hordozta. Tudta, hogy Szilágyballa csak a földi otthona, innen egyszer el kell mennie. Temetésén a gyászoló család és a gyülekezet felé Isten vigasztaló üzenetét Veress Ernő helyi lelkipásztor hirdette a Zsid 12:13-16 versek alapján. Testvérünk kihangsúlyozta a hit általi élet fontosságát, a földi élet végességét, és a mennyei otthon dicsőséges valóságát. A gyászoló családtagoknak Istenünk vigasztalását kívánjuk! (Veress Ernő lp.)

■ Szatmárnémetiben 2020. október 15-én, szívünkben fájdalommal, de az Úr akarátában megnyugodva kísértük utolsó útjára † **Seletye szül. Kovács Erzsébet** testvérnőt. Az Úrtól kapott 68 esztendő sok örömet és boldogságot tartogatott a számára, viszont a betegség sem kerülte el az életét. Mindig nagy örömmel jött az imaházba és ahol tehetett, kedves szóval, vidáman szolgált. Életének utolsó két évtizedét különböző betegségek nehezítették, de türelmesen viselte szenvedéseit, bízva megtartó Urában. † **Férje, Seletye János** kitartóan hűségesen gondoskodott róla a megpróbáltatás éveiben is. Testvérnőnk temetése után röviddel János testvér is megbetegedett, és rövid, de súlyos lefolyású betegség után, 2020. november 24-én az ő ravatalánál is megállt a gyülekezet. Testvérünket 71 éves korában érte a hazahívó szó. Mindannyian megdöbbenve vettünk tudomást hirtelen elköltözéséről, hihetetlennek tűnt előttünk, hogy egy ilyen aktív, szolgálatkész, hűséges testvér már nincs közöttünk. A vigasztalás ígét mindkét temetésen Kovács József lp. hirdette. Elköltözött testvéreink 49 évig tartó boldog házasságban éltek, amelyet az Úr 5 gyermekkel, 10 unokával és 3 dédunokával áldott meg. Hisszük hogy eltávozott szeretteink az Úrnál vannak és a feltámadás reménysége segít a hátramaradt családtagoknak feldolgozni az ő elvesztésüket. „Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára.” (Mt 25:21) (A család)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (38.)

Jézus feltámadásának tíz bizonyítéka

Jézus Krisztus feltámadása a keresztyénség legnagyobb csodája, ami nem hallucináció, mítosz vagy összeesküvés eredménye, hanem valóságos tény. Jézus feltámadásának történetiségét megdönthetetlen érvek támasztják alá.

1. Az első szemtanúk nők voltak

A görög-római kultúrában a nőket jóval kevesebbre becsülték, mint ma. Tárgyalások során nem is tanúskodhattak. A zsidó szokások és rendelkezések szerint két nő vallomása felelt meg egy férfi beszámolójának. Ha a feltámadást kitalálták volna, akkor bizonyára nem nőket szerepeltettek volna szemtanúként!

2. „Minimális tények” a feltámadásról

Ezek azok, amelyeket minden újszövetség-kutató elfogad, legyen az ateista, agnosztikus, zsidó hittudós, vagy liberális: (1) Jézus kereszthalált halt. (2) A tanítványai hitték, hogy feltámadt és megjelent nekik. (3) Pál, aki addig üldözte az egyházat, hirtelen változott meg. (4) A kételkedő Jakab, az Úr testvére, ugyancsak hirtelen változott meg. (5) A sír üres volt.

3. Az apostolok megtérése

A félénk tanítványok egyből bátor biznyságtevői lettek a Feltámadottnak, miután találkoztak Vele. Jakab, az Úr testvére kételkedőből hívővé vált, pedig testvéreivel együtt hitetlen volt Jézus földi szolgálata alatt (Jn 7:5). Miután a feltámadott Jézus megjelent Jakabnak (1Kor 15:3-9), ő lett a jeruzsálemi gyülekezet vezetője! Mártírháláláról Josephus Flavius is beszámol. Pál a másik példa, aki a legnagyobb üldözőből apostollá, a keresztyénség hirdetőjévé vált, miután találkozott a feltámadott Jézus Krisztussal.

4. A feltámadás kínos részletei

A feltámadás kínos, zavarba ejtő, részletei alátámasztják annak valóságát: nők voltak az első szemtanúk, a zsidó nagytanács tagja intézte Jézus temetését, Jézusnak testvérei elutasították Őt, Pál az egyház üldözője volt, a tanítványok féltek és menekültek. Ha valaki kitalálta volna az eseményeket, ezeket nem így írta volna le.

5. A vértanúhalál vállalása

Senki sem hajlandó meghalni egy olyan eszméért, amelyet Ő maga talált ki és tudja róla, hogy hazugság. A tanítványok tudták, hogy az igazságot hirdetik Jézus feltámadásáról, és meghalni is hajlandóak voltak ezért az igazságért. Istvánt halálra kövezték (ApCsel >>>)

>>> 7:54-60), Jakabot, Zebedeus fiát Heródes fejeztette le (ApCsel 12:2), az Úr testvére Jakab pedig a zsidók kezei által halt mártírhálált, Pétert és Pált pedig Néró ölette meg.

6. A dokumentációs bizonyítékok

Jézus feltámadásáról elsődleges forrás-bizonyítékokként Máté, János és Pál (1Kor 15) beszámolója áll rendelkezésünkre, valamint a Jakab és Júdás hivatkozása, másodlagos forrásként pedig Lukács, Márk, Római Kelemen, Ignác és Ireneusz írásai.

7. A közvetett bizonyítékok

Közvetett bizonyíték a korai egyházban meglévő keresztség kiszolgálása, az úrvacsora és a vasárnapi istentisztelet. A keresztség Jézus halálának, temetésének és feltámadásának analógiájára épül. Az úrvacsora Jézus kereszthalálának jelképe. A legfőbb vasárnap reggeli esemény Jézus feltámadása volt.

8. A hiányzó motiváció

Az összeesküvés elméletek motivációs tényezője a hatalom, a kapzsiság, vagy valamilyen vágy szokott lenni. A tanítványok azonban semmiféle hatalmat nem szereztek azáltal, hogy Jézus feltámadását, mint tényt hirdették. Gyakran menekülniük kellett a zsidó és római hatóságok üldözése elől. Földi kincsek helyett mennyei javakra vágytak, önmegtartóztató életet éltek és a házastársi hűséget hirdették. Mi motiválhatta volna a tanítványokat abban, hogy kitaláljanak egy ilyen történetet? Semmi! Az egyetlen ok, ami miatt ezt tanították, hogy Jézus valóban feltámadt.

9. Ellenséges tanúvallomások

Ha valaki figyelembe veszi a hatáság kijelentését, miszerint a tanítványok lopták el Jézus testét (Mt 28:11-15), akkor a feltámadásról szóló beszámolók igazságtartalma csak erősödik, hiszen ezzel elismerik, hogy a sír üres. Számos nem-keresztyén hivatkozás utal Jézus feltámadására: Josephus, Tacitus, Suetonius, és a babiloni Talmud.

10. A feltámadás utáni szemtanúk

Számos, szemtanúktól származó beszámoló tanúskodik Jézus feltámadásáról: Magdalai Mária (Jn 20:10-18), a Másik Mária, aki Jézus anyjával volt a sírnál (Mt 28:1-10), a római örök (Mt 28:4), a 11 tanítvány (Jn 21), a két férfi az emmausi úton (Lk 24:3-35), számtalan további tanítvány (Mt 28:16-20), több, mint 500 ember (1Kor 15:6), Jakab (1Kor 15:7) és Pál (1Kor 15:8-9).

Jézus Krisztus valóban feltámadt, és méltó az imádatunkra!

Dr. Borzási István

A Szentlélekről...

A **Szentlélek** megfiatalíthat egy fáradt keresztyént, megragadhat egy érdektelen hívőt és erőt adhat egy száraz gyülekezetnek. (Billy Graham)

Sohasem az a kérdés, hogy mennyit bírunk te meg én a **Szentlélekből**, hanem, hogy mennyit birtokol ő belőlünk. (Billy Graham)

A **Szentlélek** szabadságot ad a hívőnek, irányt mutat a munkálkodónak, értelmet ad a tanítónak, erőt az Igének és gyümölcsöt a hűséges szolgálónak. Krisztust jelenti ki. (Billy Graham)

A **Szentlélek** dolga, hogy meggyőzzön, Isten dolga, hogy ítéljen, az én dolgom, hogy szeressek. (Billy Graham)

Isten Lelke nélkül semmit sem tehetünk. Olyanok vagyunk, mint szelcsendben a vitorlás hajó. Haszontalanok. (C. H. Spurgeon)

Ha a **Szentlélek** elvételne a gyülekezetből ma, 95%-ban minden programunk folytatódna és senki nem venne észre semmit. Ha ugyanez történt volna az első gyülekezetben, 95%-ban leállt volna mindaz, amit tettek, és mindenki azonnal észrevette volna. (A. W. Tozer)

Az emberi lélek csődöt mond, hacsak a **Lélek** be nem tölti. (Corrie Ten Boom)

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás, Papp Margitka: 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605